

Κ ε φ. Ε'.

Περὶ Ζωογραφίας, ἡ φιλοσοφίας τῶν Ζώων· περὶ<sup>πανεπιστήμιο ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
τόμεας φιλοσοφίας περιουσίας
διεγθύνησεν επικαθίτης: επ. καθητης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΡΙΟΣ</sup>
 τῆς Ἀνθρώπινης Σώματος, καὶ περὶ τῶν Στερεῶν,
 τῆς Ρευστῶν αὐτῆς μερῶν· μία σύντομος ἐξήγησις
 τῆς Φύσεως τῶν Τετραπόδων, τῶν Πτηνῶν, τῶν
 Ιχθύων, τῶν Ἐντόμων ἢ ζωῆφιων, τῶν Ἐρπε-
 τῶν, τῶν Κογχύλων κτλ. Περὶ Υγείας, καὶ
 Ασθενείας· περὶ Εγρηγόρσεως, "Τπν, Ονεί-
 ρων, Πείνης, Δείψης, καὶ περὶ τῆς Θανάτου.

Ε'ρ. **Π**οια εἶναι ἡ ἐτυμολογία τῆς λέξεως Ζω-
 ογραφία;

Α'π. "Αυτῇ εἶναι συνθεμένῃ ἀπὸ τὰς λέξεις, ζῶον,
 καὶ γραφή, λοιπὸν φανερώνει μίαν φυσιολογικὴν
 περιγραφὴν τῆς Φύσεως, καὶ τῶν ἴδιοτήτων τῶν
 Ζώντων ποιμάτων, τὰ δόποια περιλαμβάνομεν
 ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐπαριθμησιν τῶν Ζώων.

Ε'ρ. Πόσα εἰσὶ τὰ εἴδη τῶν Ζώων.

Α'π. Οἱ Φυσιολόγοι διακρίνουσι γενικῶς ἐπτὰ εἴδη
 Ζώων. α'. Τὰ Λογικὰ Ζῶα ἔτοι τὸ ἀνθρώπινον
 γένος. β'. Τὰ Τετράποδα. γ'. Τὰ Πτηνά. δ'. Τὰς
 Ιχθύας. ε'. Τὰ Ἐντόμα ἔτοι τὰ ζωῆφια. ζ'. Τὰ

Ἐρπετὰ. ζ. Τὰ Κογχύλια. (α) "Ολα αὐτὰ θέλομεν ἔξηγήσει καθ' ἐν συντόμως, καὶ θέλομεν τελειώσει εἰς οὐποιας σκέψεις ἐπάνω εἰς τὰ κοινὰ συμβεβηκότα τῆς ζωῶδες Ζωῆς.

Ἐρ. Ἐγὼ νομίζω, ὅτι δὲν θέλετε ἔξετάσει περὶ τῆς Ἀνθρώπου ἀλλότι, παρὰ τὸ ζωῶδες αὐτῆς μέρος. **λοιπὸν διδαξατέ με, παρακαλῶ.** ποῖα εἰσὶ τὰ μέρη ὅπε συνθέττονται τὸ Ἀνθρώπινον **Σῶμα;**

Απ. Τὸ Ἀνθρώπινον Σῶμα συντίθεται ἀπὸ Στερεὰ, ἢ 'Τγρὰ μέρη, τὰ ὅποια καλλύται, σερεὰ, καὶ ρέυσα, ἢ ὑγρὰ τῆς Σώματος.

Ἐρ. Ποῖα εἶναι αἱ γενικαὶ Διαιρέσεις αὐτῆς τῶν μέρων τῆς Φιλοσοφίας.

(α) Σηιτ. τὰ Ζῶα κατὰ τὸν Σύσημα τῆς Αινυαίς; το ὅποιον δέχονται κοινῶς ὅλαις αἱ Ἀναδημίαι τῆς Εὐρώπης, διαιρένται γενικῶς εἰς τέσσερας. **Κλάσεις.** α'. Εἰς Θηλασικά. β'. Εἰς Πτηνά. γ'. Εἰς Ἀμφίβια. δ'. Εἰς Ἰχθύας. ε'. Εἰς Ἔυτομα. καὶ σ'. Εἰς Σκώληκας. ἀτινα καὶ ὑποδιαιρένται, ως ἐν ἰδίοις τόποις ρητάσεται. καὶ τὰ μὲν Θηλασικὰ διαιρένται εἰς τοιούτους **Κλάσεις.**

α'. Εἰς Δίχειρα, ως ὁ Ἀνθρωπός.

β'. Εἰς Τετράχειρα, ως οἱ Πίθηκες, Τρωγλοδίταις Πάπιοι, Σάτυροι, Κερκοπίθηκες. κτλ.

γ'. Εἰς Βραδύποδα, ως ὁ Βραδίπυς, ὁ Μυρμικόφύγος, κτλ.

δ'. Εἰς Χειρόπτερα, ως Νυκτιρίς, Κύων πτερωτὸς, Μελίνος, κτλ.

ε'. Εἰς Ἐλειὰ, glires, ὅσα δηλ. ἔχονται τέσσαρα

Α'π. Ως πρὸς τὴν διάφορον ἐντέλειαν τῶν Ζώων διαιρεῖνται.

α'. Εἰς Ἀνθρωπογραφίαν.

β'. Ζωογραφίαν.

γ'. Ὁρνιθογραφίαν.

δ'. Ιχθυογραφίαν.

ε'. Εντομογραφίαν.

σ'. Ερπετογραφίαν.

ζ'. Ζωοφυτογραφίαν.

Ε'ρ. Τι ἔννοετε ἐν μέρῃ εἰς τὴν πρώτην διάίρεσιν ὅπερ ὄνται μάζετε Ἀνθρωπογραφίαν;

Α'π. Μίαν φυσιολογικὴν περιγραφὴν ὅλων τῶν μερῶν, ὅπερ συνδέττεσι τὸ Ἀνθρώπινον Σῶμα, καὶ αὐτὰ τὰ μέρη εἶναι δύο λογιῶν, δηλ. Στερεὰ, καὶ Ρευστά.

Ε'ρ. Ποῖα εἶναι τὰ Στερεὰ μέρη τὸ Ἀνθρωπίνον Σώματος;

Α'π. α'. Τὰ Κόκκαλα. β'. Οἱ Χόνδροι. γ'. Οἱ Σύνδεσμοι. δ'. Οἱ Μῦες. ε'. Οἱ Τένωνες. σ'. Αἱ Μεμβράναι. ζ'. Τὰ Νεῦρα. η'. Αἱ Ἀρτηρίαι. θ'. Αἱ

τετράγωνα ὁδόντια ἐμπροσθεν, μὲ τὰ ὅποια τρυπάνσι, ἦ δικανίζεσται τὰ σκληρότατα ξύλα, κάρυα, καὶ θτλ. ὡς Σκίαροι, Μυωξὸι, Μύες, Ἀρκτόμυες λαγωὶ Κάσωρ. Υγραῖ. καὶ θτλ.

σ'. Εἰς Θηρία, ὅσα σαρκοφάγα, ὡς Ἐχῖνοι, Λιδέλφις, Φώκιαι, Ἀρκτος, Σκύλοι, ἐξῶν λύκος καὶ λαόπηξ θτλ. Λέοντες ἐξ ὃν καὶ ὁ Γάτος θτλ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΚΑΘΗΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΥΛΑΖΕΡΗΣ

E. Δ. Κ. Ι. Ιωαννίνα 2006
Ιωαννίνα

Φλέβαι. ί. Οι Σωλήνες, ἢ τὰ μικρὰ σωληνώδη, ἀγγεῖα διαφόρων εἰδῶν· τὰ πλέον σύνθετα ὄργανα τῆς ζωῆς εἶναι ἔχυματισμένα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀπλᾶ Στερεὰ.

Ε'ρ. Ποῖα εἶναι τὰ σύνθετα ὄργανα τῆς Ζωῆς;

Α'π. Ο μεγάλος, καὶ ὁ μικρὸς Ἐγκέφαλος, οἱ Πνέυμονες, ἡ Καρδία, τὸ Ἕπαρ, ὁ Σπλήν, τὸ Πάγκρεας, τὰ Νεφρὰ, οἱ Αδένες, τὰ Ἔντερα, καὶ τὰ ὄργανα τῶν Αισθήσεων, δηλ. οἱ Οφθαλμοί, τὰ Ὡτα, ἡ Μήτη (ἢ ρίνη,) καὶ ἡ Γλῶσσα.

Ε'ρ. Ποῖα εἶναι τὰ Ρευστὰ μέρη τῆς Ανθρωπίνης Σώματος;

Α'π. 1. ὁ Χυλὸς. 2. τὸ Αἷμα. 3. ὁ Πτύελος. 4. ἡ Χολὴ. 5. τὸ Γάλα. 6. τὸ Χυρὸν. 7. ὁ Σπόρος. 8. ὁ Παγκρεατικὸς χυλὸς. 9. τὸ Οὖρος. 10. τὸ Φλέγμα. 11. ὁ Ορρός. 12. τὸ ὑδατῶδες Χυρὸν τῶν Οφθαλμῶν.

Ε'ρ. Τί ἔσι Κόκκαλον, καὶ πῶς χυματίζεται;

Α'π. Τὸ Κόκκαλον εἶναι ἐν δεμάτῃ ἀπὸ σκληρὰς Ἰνας προσκολλημένας ἡ μία μὲ τὴν ἄλλην ἄλλας μικρὰς Ἰνας ὅπῃ τὰς περιπλέκεσθαι. αὐταὶ αἱ

ξ'. Εἰς Στερρόνυχα solidungula, ὡς Ἰππος κτλ.

η'. Εἰς Θρέματα, τὰ ἀνάγοντα μηρυκισμὸν δίχηλα, ὡς ἡ Κάρυλος, λίξ καὶ Πρόβατος, Δαρκάς, Βόες, Καμηλοπάρδαλις, Ἐλαφος, Μόχος, καὶ κτλ.

ξ'. Εἰς Θηριόνυχα, ἢ πολεμικὰ bellyae. ὡς ὁ Χοῖρος, Ἐλέφας, Ρινόκερος, Ἰπποπόταμος, Τρί-

ίνες εἰς τὸ "Εμβριον εἶναι πορώδεις, ἀδύναται, καὶ χωρίζονται ἐυκόλως· εἶναι πιθανόν, ὅτι τὰ Κόκκαλα τρέφονται ἀπὸ τὸ ὄρρωδες μέρος τῆς αἵματος, κατ' ἀναλογίαν ὡπός οἱ πόροι αὐτῶν γεμίζοσιν ἀπὸ μιαν γύσιαν τῆς ίδιαστων φύσεως, αὐτὰς αὔξανοσι, σκληρύνονται, καὶ γίνονται σφικτά· διὰ τοῦτο ὅταν οἱ πόροι εἶναι γεμάτοι ἀπὸ αὐτὴν τὴν ψλιγχη, τὰ Κόκκαλα φθάνονται εἰς τὸ πέρας τῆς μεγέθεως, τῆς σκληρότητος, καὶ τῆς σερρότητος αὐτῶν.

Ε'ρ. Δὲν εἶναι διάφορα εἴδη Κοκκάλων;

Α'π. Ναὶ· ἄλλα μὲν εἶναι καφωτὰ καὶ γεμάτα ἀπὸ μυελὸν, ἄλλα δὲ σερεὰ, καὶ διαφανῆ, ἄλλα μικρὰ, καὶ ἄλλα μεγάλα, ἄλλα σρογγυλὰ, καὶ ἄλλα ἐπιπεδά, ἄλλα ἐυθέα, καὶ ἄλλα κυρτὰ ἢ κοῖλα· καὶ εἰς τὰ μέρη ὧπερ ἐγώνονται χρηματίζοσι πολλὰς κλειδώσεις, εἰς πολλὰ μέρη τῆς Σώματος. (α)

χεχος, κτλ. τὰ ἔχοντα σῶμα χοντρὸν, καὶ ἀκαλλώπισον μὲ σκληρὰς τρίχας.

έ. Εἰς Κιτώδη, ὡς ὁ Μονόδες, Βαλαίνα, Φυσσητήρ, Δελφοί καὶ τ. ὅπαντα τὰ γένητῶν Ζώων εἰσὶ 48, ἀτιναὶ ὑποδιαιρεῖνται κατὰ τὰ διάφορα αὐτῶν εἴδη· ὅρα τὴν φυσικὴν ἴσορ. τὴν Βίουπενδαῆ. § 54.

(α) Σιμ. ἡ κατὰ τὸ χῆμα διάρεσις τῶν Οσῶν εἴναι α'. Εἰς Κυλινδρικά οἷον ὁ Βραχίων, ὁ Λυτίβραχίων, ὁ Μηρὸς κτλ. ὃν δηλ. τὸ μῆκος ἐξαπέραν τὸ πάχος β'. Εἰς Πλατέα. οἷον ἡ Ωμοπλάτη, τὸ Στέρνον, κτλ. ὃν ἡ περίμετρος εἶναι ἀναλογος

Ε'ρ. Εἰς τί ὠφελεῖσι τὰ Κόκκαλα;

Α'π. Τὰ Κόκκαλα εἶναι εἰς τὴν Ἀνθρώπινην Σῶμα, ὡς τὸ θεμέλιον εἰς τὰ κτήρια, καὶ διῆστιν εἰς ὅλην τὴν μικρανὴν τὴν δύναμιν, τὴν σερβεότητα, τὸ εἶδος, καὶ τὴν ευμεροφρίαν.

Ε'ρ. Ἡ μητρεῖτε μᾶλιστα μὲν εἰπῆτε πόσα Κόκκαλα εἶναι εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀνθρώπου;

Α'π. Ὁ σοφὸς Κεῖλλος ἡριθμησε 245, ἄλλοι ἀναβαίνουσι ἕως 249. δηλ. εἰς τὸν Ἔγκεφαλον 14, εἰς τὸ λοιπὸν τῆς Κεφαλῆς καὶ εἰς τὸν Λαιμὸν 46, εἰς τὸν Κορμὸν 67, εἰς τὰς Ἀμαχάλας, καὶ Χεῖρας 62, εἰς τὰς Μηρὰς, καὶ εἰς τὰς Πόδας 60. (α)

Ε'ρ. Τί διδει ἐνα Κόκκαλον ὅταν τὸ ἀναλύῃ τινὰς εἰς τὴν Χυμικήν;

Α'π. Προξενεῖ πολὺ πυεῦμα, καὶ πτυτικὸν ἄλας, τὰ δι ποῖα εἶναι πολλὰ λεπτὰ, καὶ διαπερασικὰ, ὅλιγον ἔλαιον ὅπερ ἔχει μίαν κακὴν μυρωδίαν, ὅλιγον φλέγμα, καὶ πολλὴν γῆγην.

Ε'ρ. Ποῖον ὄνομάζετε Χόνδρος; (τραγανόν)

τῷ πάχει. γ'. Ἐπίκιτα, τὰ λοιπὰ, ιερὸν Ὁστὸν, τὸ Κόκκυγος, Ὀδόντες. Σπόνδυλοι, ἀκεσικὰ, τὰ τῆς Προσώπου, τὰ Σιγαμοειδῆ καὶ λ.

(α) Συμ. ὁ ἀριθμός τῶν Ὁσῶν ἀναβαίνεις ἕως 159. ἢ σύνοτε 264, ὅταν δηλ. τὸ μέτωπον εἴναι διηρημένον διάτινος φάρνης, καὶ τὸ σέρνον ἐνίσαται ἐκδύσα Ὁστὸν, μετραμένων ἐντέτοις καὶ τὰν Ὁσαρίων, τῶν ἐντῷ συνδέσμῳ ἑνρισχομένων μετοξὺ τὰν κεράτων τῷ μόνιμὸς Ὁστῷ, καὶ τῷ θυρεοειδῶς χόνδρῳ.

Α'π. Ο Χόνδρος εἶναι ἐν ἐπίπεδοι καὶ σερεὸν σῶμα, ἀλλὰ μαλακώτερον ἀπὸ τὸ κόκκαλον, δὲν εἶναι τελείως κέφρην, μήτε γεμάτου ἀπὸ μυελὸν, δὲν εἶναι σκεπασμένη καθὼς τὰ κόκκαλα ἀπὸ κάμμιαν μεμβράνησπετὸν κάμνει αἰσθητὸν. (α) οἱ Χόνδροι ἔχουσιν εὐφυσικὸν ἐλασίγριον, τὸ ὑποῖον τὸς κάμνει μηδὲ ἐπαναλαβάνωσι τὸ οὔγματων, καὶ τὴν θεσιν· κυρίως ἐυρίσκονται εἰς μέρη ὅπῃς ἔχουσι χρείαν μιᾶς βραδείας καὶ ἐυκόλως κινήσεως, καθὼς τὰ ὄπτα, ἡ μήτη, ἡ τραχεῖα ἀρτηρία, κτλ. μερικοὶ προσέτι σκεπάζουσι τὰ ἄκρα ὅλων τῶν κοκκάλων ὅπῃς εἶναι ἀρθρωμένα ὅμοια, διὰ νὰ εὐκολύνωσι τὴν κίνησιν.

Ε'ρ. Ποιὰ εἶναι ἡ χρῆσις αὐτῶν;

Α'π. Αὐτοὶ εἶχι διωρισμένοι διὰ νὰ χρηματίζωσι τὴν εἰδικὴν κατασκευὴν μερικῶν μερῶν, καθὼς τὰ αὐτία, τὴν μήτην, κτ. καὶ διὰ νὰ εὐκολύνωσι τὴν κίνησιν τῶν κοκκάλων εἰς τὰς κλειδώσεις.

(α) Σημ. καὶ τὰ δύο ἐπιδέχονται ἔξαιρέσεις, ὅτε ὅλα τὰ ὅσα ἔχουσι τὴν τοιάντην μεμβράναν, (περιόδαιον) ἐπειδὴ ὅσεφανος ὅλων τῶν ὁδόντων, εἴτε τομικῶν, εἴτε μυλικῶν. εἶναι ἀποιρος περιυδαία, ἔχων ἀντ' αὐτῆς τὴν κατάλευκον, καὶ ἀραίαν κάσιαν τὸν καλέμενον Σμάλτον, ὅτε ὅλοι οἱ χόνδροι εἶναι ἀποιρος περιχονδρία. οἱ χόνδροι τῶν πλευρῶν, ὁ ξιροειδῆς τῆς σέρνης, οἱ ταρσοὶ τῶν ὁφθαλμῶν ἀποδεικνύσκοι τὸ λεγόμενον εἰς τὰ ἀνατομικὰ θέατρα ἀπειράκτις.

Ε'ρ. Ποιον ὄνομάζετε Σύνδεσμον;

Α'π. Ο Σύνδεσμος, ὁ ὅποις παράγεται ἀπὸ τὸ συνδέω, εἶναι ἐν σῶμα σερεὸν, λευκὸν, μαλακώτερον ἀπὸ τὸ χόρδρον, καὶ σκληρότερον ἀπὸ μίαν μεμβράναν. οἱ Σύνδεσμοὶ δὲν εἶναι κοῖλοι, μήτε μετέχουσι μυελῷ· μήτε κάρμιᾶς αἰδήσεως, ή κυριακάς αὐτῶν ὡφέλεια εἶναι, τὸ νὰ δένωσι, καὶ περιέχωσι τὰ κόκκαλα εἰς τὴν κλείδωσιν αὐτῶν, μήπως καὶ εὔγωσιν ἀπὸ τὸν τόποντος, ἐξ αἵτιας κάρμιᾶς σφροδρᾶς κινήσεως.

Ε'ρ. Τὶ ἔστι Μῦς; (α)

Α'π. Ο Μῦς εἶναι ἐν δεμάτι ἀπὸ σαρκώδεις ἰγας, καὶ συχνὰ τενώδεις, ἀπὸ τὰς ὅποιας, ἔκειναι ὅπῃς σύρισκονται εἰς τὸν αὐτὸν τόπον εἶναι παράλιηλοι ή μία μὲ τὴν ἄλλην, καὶ ὅλαι περικεκλεισμέναι εἰς μίαν ίδιαν εἰς αὐτὰς μεμβράναν· αἱ σαρκώδεις ἰγες ἀποτελῶσι τὸ σῶμα ὄνομαζόμενον ή Κοιλία τῆς Μυὸς· καὶ αἱ τενώδεις ἰγες εἶναι τὰ πέρατα αὐτῶν. π. χ. εἰς τὸ ΙΙΙ. χῆμα (πίν. κα.) ΑΒ ἔστιν οἱ κοι-

(α) Σημ. Πρέπει τῇ ἀληθείᾳ νὰ μὴν εἴδε τινὰς Μῦν (τὸ ζῶον) παντελῶς, διὰ νὰ παρομοιάσῃ τὴν εἰς κίνησιν ταύτην διωρισμένην δέσμην τῶν Ἰυῶν, μῦν· οὗτεν καὶ διαίρεσις εἰς κεφαλὴν καὶ Οὐρὰν καὶ Σῶμα ἀφιλόσοφος ἔστι, πρέπει νὰ ἀποβληθῇ, ἀντὶ δὲ ταύτης διαιρείσθω ὁ Μῦς εἰς τὰ δύο πέρατα, καὶ τὸ μέσον· ἐπειδὴ τῷ δελτοειδῶς π. χ. ποία ή κεφαλὴ, καὶ ποία η Ουρά;

λία τῆς Μυὸς, Γ ἡ κεφαλὴ, ς Δ ἡ ὤρα, τῶν
ὅποιων ὅλαι αἱ ἴνες εἶναι τενώδεις.

Ε'ρ. Πόσα εἴδη Μυῶν εἶναι;

Α'π. Πολλὰ, ἄλλοι μὲν εἶναι μικροὶ ς σρογγυλοὶ
(χ. 111.) ἄλλοι δὲ ἐπίπεδοι ς κυκλοειδεῖς (χ.
112.) ἄλλοι δὲ πλατεῖς, τῶν ὅποιων αἱ ἴνες εἶναι
τεταγμέναι κατὰ ἑλικοειδῆ γραμμὴν (χ. 113.)
ἄλλοι δὲ πλατεῖς, τῶν ὅποιων αἱ ἴνες εἶναι εὐπεῖαι
(χ. 114.) ἄλλοι δὲ ἔχοσι τὰς ἴνας ἀπομεμακρυ-
μένας, ς συμπιπτόσας ἀπὸ τὴν ἀρχήντων, ς
λείγοσιν εἰς ἕνα σενὸν Τένοντα (χ. 115.) ἄλλοι
δὲ εἶναι διπλοὶ ς σύνθετοι ἀπὸ ἕνα Τένοντα, ὃπε
ἔξοσιάζει εἰς ὅλον τὸ μῆκος αὐτῶν ἀπὸ τὴν κεφα-
λὴν ἔως τὴν ὥραν, ς ἀπὸ μίαν ἀράδαν Ἰνῶν ἀπὸ
κάτε μέρος (χ. 116.) ἄλλοι δὲ εἶναι συνθετώτε-
ροι, ς ἔχοσι δύο, ἢ ς περισσοτέρους τενοειδεῖς
κλόνους εἰς τὸ μῆκος αὐτῶν μὲ διαφόρους ἀράδας
ἵνων (χ. 117.) μερικοὶ εἶναι συνθεμένοι μένον ἀπὸ
ἕν μικρὸν ς μακρὺ σῶμα ὃπε διαιρεῖται εἰς τὸ πέ-
ρας εἰς πολλὰς μικρὰς Τένοντας (χ. 118.) ἄλλοι
δὲ ἔχοσι προσέτι δύο Σώματα ὃπε ἔξερχονται
ἀπὸ μίαν μόνην κεφαλὴν, ἄλλοι δὲ πάλιν εἶναι
διάφοροι ἀπὸ ἐκείνους ὃπε σᾶς περιέγραψα ἦδη.

Ε'ρ. Ποτιν εἶναι τὸ ὄφελος τῶν Μυῶν;

Α'π. Αὐτοὶ χηματίζοσι τὸ σαρκῶδες μέρος τῶν σω-
μάτων ἡμῶν, ς τῷ διδόσιν αὐτὸ τὸ εὔμιρφον εἴ-
δος ὃπε βλέπομεν εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειάν των
κυρίως ὅμως ὄφελος πρὸς κίνησιν τῆς ζωῆς, ἐπει-

δὴ διὰ μέσου αὐτῶν κινύνται ὅλα τὰ μέρη τῆς Σώματος ἐνὸς ζώε.

Ε'ρ. Πῶς γίνεται αὕτη ἡ κίνησις;

Α'π. Πᾶς Μῦς, καὶ πᾶσα Ἱς ἐνὸς Μυὸς ἔχει νεῦρα, ἀρτηρίας, καὶ φλέβας πρὸς χρῆσιν ταῖς, ὅπεν καὶ ἡ ἀραιωσίς τῶν αἷμάτων, καὶ τῶν πνευμάτων εἰς αὐτὰ τὰ δοχεῖα, κάμψει καὶ ἔκτείνονται αἱ κοιλότητες αὐτῶν· πρέπει λοιπὸν γὰρ φυσικῶνδη ὁμοίως καὶ ὁ Μῦς, καὶ μεγαλυνόμενος ἔκτείνεται, καὶ γίνεται βραχύτερος· ἐπομένως, τὸ κόκκαλον ἢ τὸ μέρος ἐφ' ὧ ὁ Μῦς κεῖται, συμμαζοχθίσεται ἀπὸ τὴν συνολὴν τῆς Μυὸς πρὸς τὸ μέρος ὅπεν ὁ Μῦς εὐγάγει· τοιαύτη εἶναι ἡ γενικὴ θεωρία κάθε κινήσεως τῶν Ζώων. (α)

Ε'ρ. Πόσοι Μῦες εἶναι εἰς ὅλον τὸ ἀνθρώπινο Σῶμα;

Α'π. Ο σοφὸς Κεῖλλος ἀριθμεῖ 446 ἀπλὺς Μύας εἰς ὅλον τὸ Σῶμα, ἄλλοι ὅμως ἀριθμῆσι περισσοτέρους. (β)

(α) Συμ. Αὕτη ἡ μιχανικωτάτη κίνησις τῆς ἀνθρωπίνης μιχανῆς, καί τοι εὔρισκε πολλὰς ὑπερασπισάς, δὲν εἶναι ίκανὴν αὐχαριστή τὴν περιέργειαν· ἐν γένει εἰς τὴν φυσιολογίαν ἔχει ἀκόμη τὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα διάσημα μέγιστον γὰρ ἐνασκῆται.

(β), Τῷρα μετρεῖται ἕως 600· ὅρα περὶ τάττε τὸν γότμ. τὴν περὶ κατασκευῆς τῆς ἀνθρωπίνης Σώματος τῆς Göttingen.

Ε'ρ. Ποιον ὄνομάζετε Τένουτα;

Α'π. Ο Τένων εἶναι ἐν σύνθετον μέρος ἀπὸ γενερώδεις
 Ἰγας ὅπῃ δὲν ἔχοσι κάμμιαν σαρκώδη ἢ παρεγ-
 χυμάδη χόσιαν αὐτὸς εἶναι σκεπασμένος μὲ μί-
 αν Μεμβράναι κοινὴν εἰς ὅλης τὰς Μῆνας, οὐ
 χυματίζει τὸ παρὸν ἡμῖν καλάμενον ἢ Κεφαλὴ
Κ., οὐδὲ οὔρα Δ. εἰς ὅλης τὰς Μῆνας, ἦτοι
 αὐτὰ εἶναι τὰ μέρη ὅπερ εὐγαίνουσιν οἱ Μῆνες,
 οὐδὶ ὡν εἰσέρχονται εἰς τὰ κόκκαλα τῶν δια-
 φόρων μερῶν τῆς Σώματος· ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἱ-
 ων καθενὸς Τένουτος εἶναι ἕστος μὲ τὸν ἀριθμὸν
 τῶν Ἱων τῆς Μήνας, οὐδὲ αὐταὶ ἔξυπλαθημέ-
 ναι Ἰνες χυματίζοσι λευκὰ, σκληρὰ, οὐδὲ συμ-
 παγῆ Σώματα.

Ε'ρ. Ποιὰ εἶναι τὰ μέρη ὅπῃ ὄνομάζετε Μεμβρά-
 νας;

Α'π. Αἱ Μεμβράναι εἰσὶ δίκτυα κατασκευασμένα
 ἀπὸ πολλὰ εἴδη πεπλευμένων Ἱων, αἵτινες ὡ-
 φελῶσι διὰ νὰ σκεπάζωσι καὶ νὰ τειλίττωσι κά-
 γενα μέρος· διὰ τῦτο εἶναι ἐλασικαὶ, οὐδὲ μᾶς ἐ-
 ξαιρέτε αἰδήσεως· αἱ ὄπειροι διαιρέσεις, οἵ γύ-
 ροι, αἱ συχνὰς ἀγαστομώσεις τῶν φλεβῶν μὲ
 τὰς φλέβας, οὐδὲ τῶν ἀρτηριῶν μὲ τὰς ἀρτηρίας
 χυματίζουσιν ἐναὶ πολλὰ νόσιμον φασμά, οὐδὲ ἐναὶ
 πολλὰ λεπτὸν δίκτυον ὅπῃ σκεπάζει ὅλην τὴν
 μεμβράναν.

Ε'ρ. Εἰς τὶ ὡφελῶσιν αἱ Μεμβράναι;

Α'π. Εἰς τὸ νὰ σκεπάζωσι καὶ νὰ τειλίττωσι τὰ

μέρη, νὰ τὰ ἐγδυγαμώνωσι, καὶ νὰ τὰ φυλάττωσιν ἀπὸ τὰς ἔξωτερικὰς βλάβας, νὰ διαφυλάττωσι τὴν φυσικὴν θέρμην, νὰ ἔνωνται τὰ μέρη τὸ ἐν μὲ τὸ ἄλλο, νὰ προξενῶσι μίαν πολλὰ ζωηρὰν αἰωνιστικὴν, καὶ χωρίζωσι διὰ μέσω τῶν χόνδρων αὐτῶν ἕνα ἀρμόδιον χυμὸν εἰς τὸ νὰ ὑχραίνῃ τὰ μέρη, κτ.

Ε'ρ. Δέν εἶναι διάφορα εἴδη Μεμβράνων;

Α'π. Ναὶ, ἡ Ε'πιδερμὶς ὅπῃ σκεπάζει ὅλον τὸ Σῶμα, τὸ Δέρμα τῆς ιδίας Σώματος, αἱ Μήνιγγες τῆς ἐγκεφάλου, ἡ Πλευρὰ εἰς τὸ σῆμα, τὸ Περικάρδιον ὅπῃ περιτειλίττει τὴν καρδίαν, τὸ Περιοστὴν ὅπῃ σκεπάζει τὰ κόκκαλα, αἱ Χιτῶνες ἡ καλύμματα τῶν κοιλοτήτων, ὡς τῆς σομάχου, τῆς φόσκας, τῶν φλεβῶν τῶν ἀρτηρῶν, τῶν ἐντέρων, τῶν ὄρχεων κτ. εἶναι ἄλλαι τόσαι Μεμβράναι διαφόρων εἰδῶν.

Ε'ρ. Ποτον ὄνομάζετε Νεῦρον;

Α'π. Τὰ Νεῦρα εἶναι μακρὰ καὶ μικρὰ δεμάτια ἀπὸ πολλὰ λεπτὰς σωλῆνας, ἡ ἀπὸ κοιλασίας ἵνας, περιτειλιγμένας εἰς τὰς μεμβράνας τῆς ἐγκεφάλου, ὅπερι λαμβάνεται καὶ τὴν ἀρχήν των.

Ε'ρ. Εἰς τὶ σοχάζεσθε ὅτι ωφελεῖται τὰ Νεῦρα;

Α'π. Υποθέττεστι μὲ πολλὴν πιθανότητα, ὅτι τὰ Νεῦρα εἶναι τὰ ἀμεσα ὄργανα ὅλων τῶν αἰωνιμάτων, ἐπειδὴ εὐγαίνουσιν ἀπὸ τὸν ἐγκέφαλον ἐν ἡ πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ, τὰ ὅποια λήγουσιν εἰς καθ' ἐν ἀπὸ τὰ ὄργανα τῶν αἰωνίσεων, π. χ. εἰς τὰ

Ο'φθαλμὸν, εἰς εἰς τὸ Αὐτὶ, εἰς τὴν Μήτην καὶ εἰς τὴν Γλῶσσαν ὁμοίως τὰ Νεῦρα ὅπῃς εὐγαίνεσιν ἀπὸ τὸν ῥαχικὸν μυελὸν ἔκτείνουται εἰς ὅλα τὰ μέρη τῶν Μυῶν, καὶ τῶν μεμβράνων αὐτῶν, καὶ εἰς κάθε σημεῖον τῆς ἐπιφανείας τῷ σώματος, καὶ ἕτερος ἀποκατασταίνεσιν ὅλον τὸ Σῶμα αἰδαντικόγ.

Ε'ρ. Πῶς τὰ Νεῦρα ἀποκατασταίνεσι τὰ μέρη τῷ Σώματος αἰδαντικά;

Α'π. Φαντάζονται ὅτι γίνεται διὰ τῆς κινήσεως ἐνὸς λεπτῶν καὶ ἀοράτων ὁρευτῶν ὀνομαζομένων Ζωτικὰ πνεύματα, τὰ ὅποια πηγαίνεσιν ἀπὸ τὰ μέρη τῷ ζωδίῳ Σώματος νὰ κινωνήσωσι τὰς ἐντυπώσεις εἰς τὸν νῦν, τῷ ὅποιον ἡ καθέδρα εἶναι εἰς τὸν Εὐκέφαλον.

Ε'ρ. Πόσα Νεῦρα εἶναι εἰς τὸ Σῶμα;

Α'π. Εἶναι δέκα ζεύγη ὅπῃς εὐγαίνεσιν ἀπὸ τὴν μυελώδη ἀσίαν τῷ Εὐκέφαλῳ, καὶ ὅπῃς διαιρεῖνται κυρίως εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς κεφαλῆς καὶ τῷ λαιμῷ. ἀπὸ τὸν μυελὸν τῷ ῥαχοκοκάλῳ εὐγαίνεσι διὰ μέσης τῶν σπονδύλων δέκα ἄλλα ζεύγη, τὰ ὅποια λήγουσιν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῷ Σώματος. Λοιπὸν ἀριθμός τοις ὅλα τεσαράκοντα ζεύγη Νεύρων, ἐπειδὴ παρατηρεῖσιν ὅτι εὐγαίνεσι κυρίως ἀνὰ ζεύγος.

Ε'ρ. Ποίας ὄνομάζετε Αρτηρίας;

Α'π. Αἱ Αρτηρίαι εἶναι σωλῆνες ὅπῃς ὁ διηγῆσι τὸ αἷμα ἀπὸ τὴν καρδίαν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῷ Σώματος.

Ε'ρ. Πόθεν συντίθενται αὐταὶ;

Α'π. Αὐταὶ συντίθενται ἀπὸ τρεῖς Μεμβράνας, ἡ πρώτη εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἄγγεια, φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ ἔνας σωρὸς αἵματωδῶν ἄγγείων καὶ νεύρων οὐσίας ὥφελάσιν εἰς τροφὴν τῶν Μεμβράνων τῆς Αρτηρίας· ἡ δευτέρα εἶναι μύώδης, αἱ τρίτης αὐτῆς εἶναι ικαλειδεῖς ἢ τὸ τεριστότερον ἐλικειδεῖς· αὐταὶ εὑρίσκονται κατὰ σοιχάδας, καὶ αὐταὶ αἱ σοιχάδες εἶναι πιλυάριθμοι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττου, καθὼς αἱ ἀρτηρίαι εἶναι περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον παχεῖαι· ἡ τρίτη ἡ ἐσωτερικὴ, ὅπῃ περιέχει ἀμέσως τὸ αἷμα, εἶναι μία λεπτὴ, συμπαγὴς καὶ διαφανὴς Μεμβράνα· αἱ ἀρτηρίαι διαιρεύνται εἰς πολλὰς κλόνυς φλεβῶν, καὶ γίνονται εἰς τὸ τέλος τόσον μικραὶ ὅπῃ φεύγονται ἀπὸ τὴν ὄρασίν μας.

Ε'ρ. Πόθεν προέρχεται αὐτὸ τὸ Κτύπημα ὅπῃ αἰδανόμενα εἰς πολλὰ μέρη τῶν ἡμετέρων Σωμάτων;

Α'π. Αὐτὸ προξενεῖται ἀπὸ μόνη τὴν κίνησιν τῶν Αρτηριῶν· τὸ αἷμα διωκόμενον ἀπὸ τὰν ἀριστερὸν Θάλαμον τῆς καρδίας εἰς τὴν μεγάλην ἀρτηρίαν διὰ τῶν κλονισμῶν, θλίβει τὰ μέρη τῆς Αρτηρίας, καὶ προξενεῖ μίαν διακεκριμένην πλάτυσιν, ἡ ὅποια ἐξακολουθεῖται ἀπὸ τὴν κίνησιν τῆς ἀποκρύσεως τῆς αἵματος, καὶ ἀπὸ τὸ ἐλατήριον τῆς ἀρτηρίας ὅπῃ ἐνεργεῖ εἰς αὐτό· ἐκ τέτων συνάγεται μία πλάτυσις καὶ συσολὴ παντοτεινὴ καὶ αὐ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΦΕΤΟΥ

τίσροφος τῶν μεμβράνων τῆς Αρτηρίας, καὶ αὐτὸς ὄνομάζεσθαι ίδιως Σφυγμόν.

Ε'ρ. Ποία διαφορὰ εἶναι μεταξὺ Αρτηριῶν, καὶ Φλεβῶν;

Α'π. Αἱ Φλέβες εἰναι μόνον μία ἐξακολόθησις τῶν περάτων τῶν τριχοειδῶν Αρτηριῶν, ὅπῃ ἐπιφέρεστι τὸ αἷμα εἰς τὴν καρδίαν· εἰς δὲ τὴν ἐπάνοδον αὐτῶν, ἔνωνται ἐκ δευτέρου τὸς σωλήνας αὐτῶν κατ' ἀναλογίαν ὅπῃ πλησιάζεσθαι εἰς τὴν καρδίαν, καὶ οὕτω ματίζοσι τέλος πάντων τρεῖς μεγάλες σελέχες ὄνομαζομένες ἡ κοιλὴ ἀνιστα Φλέψ, ἡ κοιλη κατιστα Φλέψ, καὶ ἡ θυρωρὸς Φλέψ.

Ε'ρ. Διατί αἱ Φλέβες δὲν κτυπᾶσι;

Α'π. Επειδὴ ἀπὸ τὸ συμεῖον τῆς ἀνασομώσεως αὐτῶν μὲ τὰς ἀρτηρίας, τὸ αἷμα φέρεται ὁ μαλῶς καὶ κατ' ἀκολούθιαν, τὸ ὅποιον διέρχεται ἀπὸ ἐνας σενὸν σωλήνα εἰς ἄλλον πλατύτερον, καὶ ἡ θλίψις τὸ αἷματος εἰς τὰ πλάγια τῶν φλεβῶν δὲν εἶναι τόσον δυνατὴ ὥστον ἐκείνη ὅπῃ γίνεται εἰς τὰ πλάγια τῶν Αρτηριῶν.

Ε'ρ. Τὶ ἔννοεῖτε δι αὐτῶν τῶν Σωλήνων ἡ σωληνοειδῶν ἀγγείων, μὲ τὸς ὅποις ἐτελειώσατε τὴν διαίρεσιν τῶν Στερεῶν μερῶν;

Α'π. Αὐτοὶ εἶναι μικροὶ λεπτοὶ καὶ κοῖλοι Σωλήνες, διεσπαρμένοι εἰς ὅλα τὰ μέρη τὸ Σώματος, ἄλλοι περιέχοσι τὴν λύμφην, καὶ ὄνομάζονται λυμφατικὰ ἀγγεῖα, ἄλλοι ἔνα γαλακτώδες θυρὸν, καὶ ὄνομάζονται γαλακτώδεις φλέβες, ἄλλοι τέλος

πάντων φέρονται τὰς ἄλλας χυλὰς καὶ χυμὰς τὴς Σώματος εἰς τὰς διωρισμένας τόπους των. (α)

Ἐρ. Α' φ' ἐ μοὶ ἔξηγήσατε τὴν φύσιν καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ἀπλῶν στερεῶν, μὲν ποχθεώντε μεγάλως, ἂν μὲ διδάξητε συντόμως, ποῖα εἶναι τὰ πλέον συνδετότερα συναπτικὰ μέρη· εἴπατέ μοι πρῶτον, ποία εἶναι φύσις τῆς Εὐγκεφάλου;

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΛΟΣΟΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΛΙΟΥΝΗΣ

(α) Συγκ. Διὰ περισσοτέρους κατάλυψιν τῆς ἐσωτερικῆς κατασκευῆς τῆς ἀνθρωπίνης Σώματος προσετέθη ὁ καγγέλιος πίναξ, ἐνῷ εἰσὶ κεχαραγμένα δύο ἀνθρώπινα Σώματα· καὶ εἰς μὲν τὸ 129 χρόνον ἦταν ἡ ἐξαπλωσίς τῆς αἵματος εἰς ὅλον τὸ Σῶμα διὰ τῶν ἀρτηρῶν, καὶ ἡ ἐπάνοδος αὐτῆς διὰ τῶν φλεβῶν αὖθις εἰς τὴν Καρδιάν, εἶναι ή Καρδία· β, τὸ ἀνώγερον μέρος αὐτῆς, ὃντες ἡ ἀρχὴ τῶν ἀρτηρῶν καὶ τὸ τέλος τῶν φλεβῶν· γάρ γε ἡ κοίλη φλέβη (venacava) διατάσσεται διὰ τῆς καρδιάς· αρτηρίας· εἰς δὲ τὸ 130 ξῆμα εἶναι

Ἐις δὲ τὸ 130 ξῆμα εἶναι

1. Ἡ Τραχεῖα· (διὸ ήτος ἀναπνέομεν τὸν ἀέρα)
2. 2 αἱ σφαγίτερες φλέβες· 3. 3 αἱ τῆς βραχίονος φλέβες· 4, ἡ κοίλη φλέψ· 5, τὸ δεξιὸν Ωτόν τῆς καρδίας· 6 ὁ δεξιὸς Θάλαμος τῆς καρδίας· 7 μέρος τῆς ἀριστερᾶς· 8 ἡ ἀρτηρία· 9 ἡ πνευμονικὴ ἀρτηρία· 10. 11 οἱ πνεύμονες· 12. 12 τὸ διάφραγμα· 13 τὸ Ηπαρ· 14 ὁ σρεγγυσλός· 15 σύνδεσμος κυρίως ἡ ομφαλικὴ ἀρτηρία τῶν εἰμβράνων· 16 ἡ Χολιδόχος κύσις· 17 ὁ στομαχός· 17. 17 τὰς Ευτεραίας, ὁ Σπλήν.